

Облікова картка дисертації

I. Загальні відомості

Державний обліковий номер: 0826U002031

Особливі позначки: відкрита

Дата реєстрації: 28-05-2026

Статус: Запланована

Реквізити наказу МОН / наказу закладу:

II. Відомості про здобувача

Власне Прізвище Ім'я По-батькові:

1. Букало Ігор Ігорович

2. Ihor I. Bukalo

Кваліфікація:

Ідентифікатор ORCID ID: Не застосовується

Вид дисертації: доктор філософії

Аспірантура/Докторантура: так

Шифр наукової спеціальності: 032

Назва наукової спеціальності: Історія та археологія

Галузь / галузі знань: гуманітарні науки

Освітньо-наукова програма зі спеціальності: Історія

Дата захисту: 25-05-2026

Спеціальність за освітою: магістр

Місце роботи здобувача: Організація відсутня

Код за ЄДРПОУ: 0000000000

Місцезнаходження: 00000, Київ, 00000, Україна

Форма власності: Змішана

Сфера управління:

Ідентифікатор ROR:

III. Відомості про організацію, де відбувся захист

Шифр спеціалізованої вченої ради (разової спеціалізованої вченої ради): PhD 12419

Повне найменування юридичної особи: Український католицький університет

Код за ЄДРПОУ: 26205857

Місцезнаходження: вул. Свенціцького, Львів, 79011, Україна

Форма власності: Державна

Сфера управління: Міністерство освіти і науки України

Ідентифікатор ROR:

IV. Відомості про підприємство, установу, організацію, в якій було виконано дисертацію

Повне найменування юридичної особи: Український католицький університет

Код за ЄДРПОУ: 26205857

Місцезнаходження: вул. Свенціцького, Львів, 79011, Україна

Форма власності: Державна

Сфера управління: Міністерство освіти і науки України

Ідентифікатор ROR:

V. Відомості про дисертацію

Мова дисертації: Українська

Коди тематичних рубрик: 03.19.21

Тема дисертації:

1. Підкамінський домініканський монастир у XVII–XVIII ст.: структура, релігійні та освітні практики.
2. Pidkamin Dominican Monastery in the 17th–18th centuries: structure, religious and educational practices.

Реферат/анотація:

1. Дисертація присвячена комплексному вивченню Підкамінського домініканського конвенту ранньомодерного часу як локального релігійного центру католиків Русі, зосередившись на проблемах структури монастиря, особливостей релігійних і освітніх практик. Незважаючи на те, що монастирський архів повноцінно не зберігся і розпорошений, вдалося виявити і опрацювати джерела як внутрішньомонастирського походження (хроніка, індекси ченців, книги чуд тощо), так і матеріали, що продукували на рівні структур ордену домініканців, дієцезій і у світських середовищах. Основна колекція документів зберігається у Архіві Польської провінції домініканців у Кракові, а також у Центральному державному історичному архіві України у Львові. У дослідженні використані матеріали також з інших архівів і бібліотек України, Польщі і Ватикану. Підкамінський домініканський монастир заснували у другій половині XV ст. за фундацією держателя маєтку Пйотра Цебровського. Монастир спочатку входив до складу Польської провінції домініканців і припинив своє існування у 1520-х рр. На початку XVII ст. обитель відновили нові власники Підкамінського ключа Цетнери. З середини XVII ст. для монастиря почали жертвувати також

Потоцькі, Собеські і Лідихівські, а у XVIII ст. ченці змогли акумулювати навколо діяльності конвенту заможну і впливову шляхту Руського, Волинського і Подільського воєводств. Шляхта надавала монастирю у володіння маєтності, що становили запоруку успішного функціонування цього релігійного осередку. У середині XVII ст. розпочалося зведення монастирського комплексу. До кінця століття побудували костел Внебовзяття Діви Марії з двома каплицями. У XVIII ст. домініканці витворили цілісну мережу каплиць присвячених різним святам не лише у монастирі, але і у самому Підкамені. Конвент виступав не тільки місцем для молитви з костелом і каплицями, але також для проживання насельників і ведення ними господарської діяльності. Монастирський комплекс у Підкамені окрім понад 50 різних келій для пріора, ченців, новиків і гостей кімнат, також містив приміщення з кухнею, пральнями, склярнею, столярнею, свічкарнею, кімнати для зберігання провінційного архіву і бібліотеки. На території монастиря також був цвинтар, на якому хоронили як ченців, так парафіян і жертводавців. За межами монастирських мурів ченці побудували кілька каплиць. Підкамінський конвент був одним з найбільших монастирів Руської домініканської провінції, чисельно поступався тільки осередку у Львові. Якщо на початку XVIII ст. у Підкамені служило близько 20 ченців, то найбільша кількість одномоментного служіння у конвенті простежується у 1760-х рр., коли тут мешкало 86 осіб. Нові політичні реалії, зумовлені поділами Речі Посполитої, а відтак встановленням австрійської адміністрації і касації, зумовили поступове зменшення спільноти, тому вже у 1775 р. у Підкамені мешкало тільки 65 насельників. Спадну тенденцію демонструють також показники афіліації цього періоду. Чернечу спільноту формували вихідці зі шляхетських родин регіону, хоча вдалося з'ясувати, що кілька домініканців походили з навколишніх містечок і міст, а також були уродженці центральних регіонів Речі Посполитої, в т. ч. з околиць Кракова. Насельниками були освічені ченці з середніми віковими показниками бл. 30 років. З початку XVII ст. поступово розбудовувалася монастирська структура, вводилися нові функції. Тому у домініканських документах зустрічаємо згадки про буршаріушів, захристіанів, зберігачів ключів від ікони Богородиці, генеральних проповідників. Їх згодом доповнили архіваріус, бібліотекар, хроніст і уряди, що стосувалися освітніх практик: префект алюмнату, магістр новіціату, магістр студентів. Очолювали і визначали діяльність монастиря пріори. У XVIII ст. у Підкамінському конвенті пріорували ченці, що згодом стали провінціалами і керували провінцією понад 40 років протягом XVIII ст. Уряд пріора у Підкамені обіймали освічені ченці, які згодом очолювали інші монастирі. Чернечі практики представлені у двох ключових контекстах. Провадження культу місцевої чудотворної ікони і чернечих студіях. З початку XVII ст. монастирі відома репліка Римської Мадонни – ікони Богородиці, яка опісля стала місцевою святиною. На початку XVII ст. подарував цю ікону до монастиря шляхтич Александр Пачинський за зцілення у Підкамені дочки Зоф'ї. Поява місцевої святині суттєво вплинула на подальший розвиток домініканського монастиря у Підкамені, його перетворення на марійний санктуарій. У 1620–1630-х рр. у монастирі почали фіксувати чуда, які відбувалися біля ікони. У 1643 р. пріор Іполіт Закліка звернувся до луцького єпископа Анджея Гембіцького з проханням визнати Підкамінську ікону чудотворною. У 1645 р. у Підкамені засідала єпископська комісія, яка заслухала понад 100 свідків, на підставі матеріалів яких владики Гембіцький визнав ікону чудотворною. У 1646 р. опубліковано книгу чуд, яку уклав Шимон Окольський, а у 1716 р. – Томаш Крушевський.

2. The dissertation is devoted to a comprehensive study of the Pidkamin Dominican convent of the early modern period as a local religious center of Catholics in Ruthenia focusing on the problems of the monastery structure, the peculiarities of religious and educational practices. Even though the monastery archive has not been fully preserved and is scattered, it was possible to identify and process sources of both intra-monastic origin (chronicle, indices of monks, book of miracles, etc.) and materials produced at the level of the structures of the Dominican Order, dioceses and in secular environments. The main collection of documents is kept in the Archive of the Polish Province of the Dominicans in Krakow, as well as in the Central State Historical Archive of Ukraine in Lviv. The study also used materials from other archives and libraries in Ukraine, Poland and the Vatican. The Pidkamin Dominican Monastery was founded in the second half of the 15th century by the estate owner Piotr Cebrowski. The monastery was initially part of the Polish Province of the Dominicans and ceased to exist in the 1520s. At the beginning of the 17th century, the monastery was restored by the new owners of Pidkamin, the Cetners. From the middle of the 17th century the Potocki, Sobieski and Lidychiowski families also began to donate to the monastery,

and in the 18th century the monks were able to accumulate the wealthy and influential nobility of the Ruthenia, Volhynia and Podolia voivodeships around the activities of the convent. The nobility gave the monastery possession of property, which was the base to the successful functioning of this religious center. In the middle of the 17th century the construction of the monastery complex began. By the end of the century the Church of the Assumption of the Virgin Mary with two chapels was built. In the 18th century the Dominicans created a complete network of chapels dedicated to various saints not only in the monastery, but also in Pidkamin itself. The convent served not only as a place for prayer with a church and chapels, but also for the inhabitants to live and conduct their economic activities. The monastery complex in Pidkamin, in addition to more than 50 different cells for the prior, monks, novices and guest rooms, also contained premises with a kitchen, laundries, a glasshouse, a carpentry shop, a candle shop, rooms for storing the provincial archive and a library. There was also a cemetery on the territory of the monastery, where monks as well as parishioners and patrons were buried. Outside the monastery walls there were the chapels of the monastic community. The Pidkamin Monastery was one of the largest monasteries of the Ruthenian Dominican province, smaller only to the cell in Lviv. If at the beginning of the 18th century, about 20 monks served in Pidkamin, then the largest number of simultaneous service in the monastery can be traced in the 1760s, when 86 people dwelled here. New political realities, caused by the divisions of the Polish Lithuanian Commonwealth, and then the establishment of the Austrian administration with its cassation manifestations, led to a gradual decrease in the community, so in 1775 only 65 inhabitants lived in Pidkamin. The affiliation indicators of this period also demonstrate a downward trend. The monastic community was formed by people from the region's noble families, although it was possible to find out that several Dominicans came from the surrounding towns and cities, as well as from the central regions of the Polish Lithuanian Commonwealth, including the outskirts of Krakow. The inhabitants were educated monks with an average age of about 30 years. From the beginning of the 17th century, the monastic structure was gradually developed, new functions were introduced. Therefore, in monastic documents we find recollections of burshariushes, sacristians, keepers of the keys to the icon of the Virgin Mary, and General Preachers. These offices were later supplemented by the archivist, librarian, chronicler and offices related to educational practices: Prefect of the Alumnat, Master of the Novitiate, Master of Students. Priors led and determined the activities of the monastery. In the Pidkamin convent priors were monks, who later became provincials and governed the province for more than 40 years during the 18th century. The prior's office in Pidkamin was held by educated monks, who later headed other monasteries. Monastic practices are presented in two contexts. The cult of the local miraculous icon and monastic studios. Since the beginning of the 17th century the monastery has had a famous replica of the Roman Madonna – an icon of the Virgin Mary, which later became a local shrine. At the beginning of the 17th century this icon was donated to the monastery by the nobleman Aleksandr Paczynski for the healing of his daughter Zofia in Pidkamin.

Державний реєстраційний номер ДіР:

Пріоритетний напрям розвитку науки і техніки: Фундаментальні наукові дослідження з найбільш важливих проблем розвитку науково-технічного, соціально-економічного, суспільно-політичного, людського потенціалу для забезпечення конкурентоспроможності України у світі та сталого розвитку суспільства і держави

Стратегічний пріоритетний напрям інноваційної діяльності: Не застосовується

Підсумки дослідження: Теоретичне узагальнення і вирішення важливої наукової проблеми

Публікації:

- Ігор Букало, «Пріори Підкамінського домініканського монастиря у XVIII ст.», Науковий щорічник «Історія релігій в Україні» 34 (Львів, 2024): 83–104
- Ігор Букало, «Виховні ідеали Підкамінського алюмнату: аналіз «Інструкції» 1730 р.», Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність 40 (Львів, 2024): 49–63.

- Ігор Букало, «Руська домініканська провінція св. Яцека у 1760–1780-х рр.: адміністративний поділ та кількісний склад конвентів», Науковий щорічник «Історія релігій в Україні» 35 (Львів, 2025): 119–145.
- Ігор Букало, «Анальфабети у Підкамінському домініканському конвенті наприкінці XVII – у XVIII ст.», Київська Академія 22 (Київ, 2025): 143–178

Наукова (науково-технічна) продукція: аналітичні матеріали

Соціально-економічна спрямованість:

Охоронні документи на ОПІВ:

Впровадження результатів дисертації: Впровадження не планується

Зв'язок з науковими темами:

VI. Відомості про наукового керівника/керівників (консультанта)

Власне Прізвище Ім'я По-батькові:

1. Альмес Іван Іванович

2. Ivan I. Almes

Кваліфікація: к. і. н., 07.00.01

Ідентифікатор ORCID ID: 0000-0001-9252-225X

Додаткова інформація:

Повне найменування юридичної особи: Український католицький університет

Код за ЄДРПОУ: 26205857

Місцезнаходження: вул. Свенціцького, Львів, 79011, Україна

Форма власності: Державна

Сфера управління: Міністерство освіти і науки України

Ідентифікатор ROR:

VII. Відомості про офіційних опонентів та рецензентів

Офіційні опоненти

Власне Прізвище Ім'я По-батькові:

1. Капраль Мирон Миколайович

2. Myron M. Kapral

Кваліфікація: д. і. н., професор, 07.00.01

Ідентифікатор ORCID ID: 0000-0002-1317-2894

Додаткова інформація: Web of Science Researcher ID: LJM-3300-2024; Scopus Author ID: 57487441500;
<https://scholar.google.com.ua/citations?user=hgAlpTEAAAAJ&hl=uk>

Повне найменування юридичної особи: Львівське відділення Інституту української археографії та джерелознавства ім. М.С. Грушевського

Код за ЄДРПОУ: 13840090

Місцезнаходження: вул. Винниченка, Львів, 79008, Україна

Форма власності: Державна

Сфера управління: Національна академія наук України

Ідентифікатор ROR:

Власне Прізвище Ім'я По-батькові:

1. Яременко Максим Васильович

2. Maksym V. Yaremenko

Кваліфікація: д. і. н., професор, 07.00.01

Ідентифікатор ORCID ID: 0000-0002-2386-638X

Додаткова інформація:

Повне найменування юридичної особи: Національний університет "Кієво-Могилянська академія"

Код за ЄДРПОУ: 16459396

Місцезнаходження: вул. Г. Сковороди, Київ, 04070, Україна

Форма власності: Державна

Сфера управління: Міністерство освіти і науки України

Ідентифікатор ROR: 03wfca816

Власне Прізвище Ім'я По-батькові:

1. Сінкевич Наталія Олександрівна

2. Nataliia O. Sinkevych

Кваліфікація: к. і. н., 07.00.01

Ідентифікатор ORCID ID: 0000-0002-0301-3531

Додаткова інформація:

Повне найменування юридичної особи: Університету Лейпцига (Німеччина).

Код за ЄДРПОУ:

Місцезнаходження: Ritterstraße 26, Leipzig, 04109, Німеччина

Форма власності: Державна

Сфера управління:

Ідентифікатор ROR:

Рецензенти

Власне Прізвище Ім'я По-батькові:

1. Мороз Володимир Романович

2. Volodymyr R. Moroz

Кваліфікація: к.і.н., 09.00.11

Ідентифікатор ORCID ID: 0000-0002-0852-4285

Додаткова інформація:

Повне найменування юридичної особи: Український католицький університет

Код за ЄДРПОУ: 26205857

Місцезнаходження: вул. Свенціцького, Львів, 79011, Україна

Форма власності: Державна

Сфера управління: Міністерство освіти і науки України

Ідентифікатор ROR:

VIII. Заключні відомості

**Власне Прізвище Ім'я По-батькові
голови ради**

Пронкевич Олександр Вікторович

**Власне Прізвище Ім'я По-батькові
головуючого на засіданні**

Пронкевич Олександр Вікторович

**Відповідальний за підготовку
облікових документів**

Пиріг Маріанна Ігорівна

Реєстратор

Юрченко Тетяна Анатоліївна

**Керівник відділу УкрІНТЕІ, що є
відповідальним за реєстрацію наукової
діяльності**

Юрченко Тетяна Анатоліївна